

Назив књижевнога дела: Мистерија Гинкове улице, Име и презиме писца: Урош Петровић

Наслов рада: Детектив буди, мистерије реши

Књига „Мистерија Гинкове улице” на забаван начин подстиче дечију машту и способност да сами доносе закључке на основу описаних догађаја у причи. Марта Смарт је главна јунакиња која фарба косу у зелено и има веома необичан хоби – решавање мистерија. Загонетке су сјајно осмишљене тако да нису ни превише тешке ни превише лаке. У књизи се, поред загонетних прича, налазе још два одељка „Мартина књига решења” и „Мала помоћ на путу до решења”. Мислим да је аутор Урош Петровић заправо кроз све те загонетке поручио деци да ништа није немогуће и да ако нас нешто занима, треба томе и да се посветимо.

Књига ми се допала јер су приче паметно осмишљене и то тако да нас уче да када читамо било коју књигу, треба да јој се потпуно посветимо, размишљамо и анализирамо то што читамо. Назив ове књиге је заснован на чудним догађајима у мистериозној Гинковој улици која није као свака друга. Оно што је чинило посебном јесу њени становници, приче које су се причале и чудни предмети који се у њој појављују. Јунаци ове књиге су: Марта Смарт, баба Араукарија, заставник Федор, Венегор, француски булдог Јанг и Мартина другарица Луција. По мом мишљењу мистерије су у књизи представљене од најлакше до најтеже. Мислим да је аутор успео да задржи ‘дете’ у себи и да су му зато књиге јако маштовите и занимљиве деци мог узраста.

У књизи ми се посебно допало то што је аутор прецизно замислио сваки лик и описао га тако да га боље упознамо пре самих загонетака. Највише ми се допала загонетка: „Мистерија старог гробља у Гинковој улици“, која гласи овако: „На једној кривини Гинкове улице налазило се старо ограђено гробље. Чим падне мрак, ниједно дете из улице није смело да пролази поред њега. Највећи кривци за страх били су њихови старији суграђани, који су деци понекад причали страшне приче о том месту. Иако је веома старо, гробље није било претрпано – било је ту и тамо неискоришћеног простора, поготово на северном делу и по засеченим ободима. Е сада следи права мистерија: иако се старо гробље налазило баш у Гинковој улици, зашто нико жив није могао ту да буде сахрањен?” Заправо, решење ове загонетке јесте да нико ко је жив не може да буде сахрањен јер се сахрањују само они који више нису живи. Питање је веома једноставно, а одговор још једноставнији, само треба добро размислити. Оно што ме је запањило јесте то да је ово издање које сам ја читала заправо петнаесто издање ове књиге и то је јако необично, поготово код савремене литературе за децу. Илустрације су одлично урађене, тако да нам прецизно дочаравају све што је аутор желео да нам поручи. Илустратор ове књиге Дејан Мандић веома се потрудио јер су неке илустрације такве да вам се чини као да гледате филм. Писац се досетио да у своју књигу убаци и мали приручник са забавним идејама за Мартин чвор, њену закуску и савете бабе Араукарије за сушење биљака.

Назив књижевнога дела: Мистерија Гинкове улице, Име и презиме писца: Урош Петровић

Наслов рада: Детектив буди, мистерије реши

Оно што ову књигу чини забавном јесте то што су на крају књиге решења написана изврнутим словима која се, како нам писац каже, читају уз помоћ огледала. Сада ја имам једну малу мистерију за вас: како можете још да прочитате решења из књиге, а да не користите огледало као што је писац предложио (решење се налази на крају овог мог текста и можете користити огледало да га прочитате)? Ову књигу препоручујем свима који желе да се добро забаве док решавају мистерије!

Урош Петровић
Мистерија Гинкове улице
Решења из књиге
Мистерије реши